

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.

Egyes példány nem kapható.

Előfizetési ár fél évre 5 korona.

Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Nagy János-utca 1 B.
hova az előfizetési összegek, valamint a
kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona.

Kéziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. Árukészletek. — Vegyesek.

Árukészletek.

Tulajdonképpen az árukészletekről szóló fejezetünket ott kellene már kezdenünk, ahonnan az elárúsítókhoz jutnak az áruk és innen a fogyasztó közönség kezébe ér. A gyártásnak egyik főhibája, hogy a szivarokat felig elszívható állapotban adja ki, minthogy nem veszik számításba, hogy mennyi idő telik el a gyártás és a fogyasztás között.

Mindenesetre különböznek a viszonyok a dohány-monopol, mint nagyipar és a privát nagyipar között, melynek termékei mennyiség tekintetében az állami ipartermekkel nem hasonlíthatók össze. Mert ha ez utóbbi árukészletet a fogyasztás mértéke szerint akarát rítani, akkor az ehhez szükséges tőke kamatai a költségeknek egy tetemes részét igénybe venne.

A gyártás meg mindig nem olyan, mint kellene lennie a gyártmányokat illetőleg, annál a körülménnyel fogva, hogy az árukészletek sokkal kisebbek, sem hogy a termékeket teljesen érett állapotban szállíthatnák. A következményét ennek könnyen eltalálhatja mindenki. A fogyasztó, akár jó, akár nem, szídjá a gyártmányokat; erősíti, hogy itt vagy ott jobb szivarok kaphatók, gyakran Ausztriából elégíti ki szükségletét és esküdjök égre-földre, hogy az osztrák szivarok sokkal jobbabbak. Mind e rosszalásos és állítások alaptalanok és a dohányzónak mégis igazva van.

Hogy lehetséges ez? Nos, mert az eladási és gyártási viszonyokba nincs beavatva, minthogy utóvégre ez nem is az ő dolga. Ő kéri a szivarokat, melyeket szívní szokott és ha ezek neki bármely oknál fogva nem tetszenek, akkor véleményével rögtön keszen van. A szivarok szerinte rosszak, még ha a legjobb anyagot használták is hozzá. E tényekkel, véleményünk szerint, a magyar kir. dohányjövédéknek számolnia kellene.

Ha keptelen a szivarokat teljesen szívható állapotban szállítani, úgy befolyásával oda kellene hatnia, hogy gyártmányai attól a pillanattól kezdve, melyben ezek a gyár kapuit elhagyják, a szükséges kezelésben legalább addig részesüljenek, míg azok a dohányzók kezébe jutnak. Természetes, hogy itt is lehetetlen kívánunk a m. kir. dohányjövédéktől. Lehetetlen, mert minden befolyása érvénytelen a gyártmányok további sorsára és mert abba beleavatkozni joga sincs. És a dohányzók joggal kritizálják a szivarokat, míg ez a gazdálkodás tart, mert ki van mostanság hivatva evel törődni? Mi ilyen fórumot nem ismerünk. A dolg

pedig mégis a dohány jövedekre, a miniszterre tartozik leginkább. Ők viselnek minden felelősséget gyártmányaikért a kincstárral és a közönséggel szemben. Joga és kötelessége tehát azt kívánni, hogy befolyását a gyártmányokra minden alkalommal érvényesíthesse, minthogy kötelessége is arról gondoskodni, hogy a gyártmányokat ha már jobban nem, de legalább rosszabbul ne készítsék a helytelen kezelettel. Mert meg ez is előfordul. Sokszor előfordul, hogy a szivar és dohány a rossz időjárásnak van kitéve és azután olyan helyeken raktározzák hol elromlik, mert alig van kényesebb porteka, mint a dohány. Ugy látszik, hogy mostanság nincs oly fórum, mely szabályzatokat készítené, ami után a kezelő tisztviselők igazodjanak. Vagy van talán? Nos akkor ezeket nem igen tisztelik, vagy semmi esetre pontosan nem követik.

Az elárúsító kötelességére válik a gyártmányokat, melyeket elad szem előtt tartani, mert első sorban van hivatva, hogy vevőinek használható árukat szállítson.

Első sorban a nagytrafikosoknak tanácsoljuk, hogy nem csak a használhatatlan árukat utasítsák vissza és cseréljék be azon raktároknál, ahonnan azok származtak, hanem tanácsoljuk azonkívül, hogy időről időre azokkal a visszaélésekkel, melyek előfordulnak, a m. kir. dohányjövédéki igazgatósághoz forduljanak. A visszaéléseken, ha indirekt uton is, inkább segíthet ez, ami semmi esetre sem történik, ha a nagytrafikosok a pénzügyigazgatósághoz vagy biztosságokhoz fordulnak. Nem tevédünk, ha azt állítjuk, hogy a megkísérelt segítségnek ez a módja a dohányjövédéki igazgatóságra csak kellemes lehet, miután őriási érdeke, hogy a gyártmányok a közönségnél oly elismerésben részesüljenek, mely szükséges, hogy a dohány monopólium felvirágozzék.

Az árukészletekről beszélni elismerjük nyíltan, ilyen körülmények között, mint a milyenek nálunk uralkodnak, hasztalan.

A minisztérium vagy pénzügyigazgatóság az engedélyek kiosztásakor nem gondol arra, hogy lehetetlenné teszik a trafikosnak, hogy nagyobb árukészletet tartson, ha folytonos új trafikok keletkeznek.

Szinte kételkedni lehet abban, hogy a viszonyok valaha javulni fognak, mert ha az ember az utcákon jár és minden sarkon egy-egy trafikot lát.

Hogyan lehetnek ily körülmények között jó üzleti eredmények, vagy kinek volna érdemes, hogy nagy árukészletet szerezzen be, melynek csak akkor van célja, mikor az üzlet virágzik. Igenis, a gyártmányok rosszabbodása szorosan

összefügg a sok trafikengedély kiadásával és a legjobb anyag, a legjobb gyárak sem változtatnak ezen semmit sem. Mint már sokszor hangoztattuk, az elárúsítás rendszerét kellene alaposan megváltoztatni, igazi szivar és dohányáru helyiségeket kellene teremteni, nem pedig olyanokat, melyekben csak szükségéből tartanak néhány szivart. Szomorú, de el kell mondanunk, hogy a főváros 900 trafikosa közül alig 100 van abban a helyzetben, hogy becsületesen elszívható szivart szolgálhat ki. Ennek oka az árukészlet hiánya.

Bár elmondhatnánk már egyszer, hogy hiány van trafikokban.

Vegyesek.

Rossz dohány. Sok fölül panasz érkezelt hozzánk, hogy a „Purizian” török dohány a 100 gramm egészen porlótört állapotban jön árusításba, úgy, hogy a fogyasztó több port, mint dohánnyt talál benne. Figyelmeztetjük erre a m. kir. dohányjövédéki igazgatóságot annál inkább, mert ez a fajta dohány különben egyike a legkedveltebbeknek.

Egy előfizető. A napokban egy vidéki nagytrafikostól a következő levelet kaptuk: Becses felszólításukat, hogy 3 évre járó 30 korona előfizetési díjat befizessem, megkaptam. Igaz, hogy tartozom Önöknek ez összeggel, mert három évig járatam lapjukat és a napokban el is küldöm ez összeget. Csak sajnálom hogy, Önök engem felszólítottak; vagy talán nagy szükségük van ez összegre? Tisztelettel.

E levél nem szorul bővebb kommentárra, de mégsem hallgathatjuk el azon megjegyzést, hogy előfizetőink névsorában nincs egyetlen k's trafikos sem, mely csak egy fillérrel is adós volna, nos pedig tudvalevőleg ezek nem éppen a leggazdagabb emberek.

A budapesti kereskedelmi testület jubilaris közgyűlése. A budapesti kereskedelmi testület szombaton délután jubilaris közgyűlést tartott Hüttl Tivadar elnökesével. Az évi jelentést Dalnoky Béla dr. testületi ügyész terjesztette elő. A jelentés ismerteti a kereskedelmi testület közhasznú tevékenységét. A testület vagyoni helyzetéről szóló adatok közül kiemeljük a következőket: a nagykereskedők és nagyiparosok társulatának vagyona 231,211 korona, a pesti polgári kereskedelmi testület vagyona 767,772 korona 46 fillér, ez utóbbinak alapítványai 13,286 korona 20 fillér, a Ferenc József kereskedelmi kórház vagyona 671,517 korona 04 fillér, a bpesti kereskedelmi akadémia vagyona 1.211,107 korona 66 fillér, a bpesti kereskedők menházának vagyona 236,798 korona 40 fillér, így tehát a bpesti kereskedelmi testület felügyelete és rendelkezése alatt álló egész vagyonállag értéke összesen 3.131,692 korona 76 fillér. A Buda-

pesti Kereskedelmi Akadémia a lefolyt évben is örvendetes módon fejlődött. Az intézet vagyona az utolsó iskolai évben 1.244,568 korona 24 fillérre emelkedett és hogy az évi szükséglete 159,403 korona 28 fillérre rúg; az intézetet 434 hallgató látogatta, kik közül 90 a tandíj fizetése alól nagyobb részben egészen, kisebb részben félig fel volt mentve. A testület által alapított és 1830. óta fenntartott alsófoku kereskedelmi szakiskola szintén a fejlődés jeleit mutatja. A testület részéről ezen intézménynek adandó évi segély a múlt évben ismét 8200 koronát tett ki. A budapesti kereskedőifjak társulata kebelében 7 év óta fennálló esti szaktanfolyamat ugy a lefolyt, mint a folyó évben is külön-külön 800 korona évi segélyben részesítette; szintugy 690 koron évi segélyt fordított a keleti tanfolyam segélyezésére. A Ferenc József-kórház alapja a lefolyt évben adományok folytán 15,050 korona 20 fillérrel gyarapodott; tagjainak száma 8707-re emelkedett.

Az összes kezelési költség az összes bevételnek még 9°/_o-át sem teszik ki, úgy hogy azok 91°/_o-ka kizárólag betegápolásra és a tartalék gyarapítására volt fordítható. A kereskedők menházának alapja a lefolyt évben adományok következtében 2260 koronával gyarapodott és az 1899. naptári év zártával, a 10384 korona korona 76 fillért kitevő kamatjövdelemmel együtt 244,304 koronára emelkedett. A jelen év folyamán ez az alap a föloszlott boltírség-egylet alapítványának hozzácsatolása által 180,034 kor. 80 fillért kitevő jelentékeny összeggel gyarapodott, úgy, hogy a menház fölállításának többé pénzügyi akadály nem állja útját.

A kereskedelmi testület a lefolyt évben a saját segélyre szoruló tagjainak támogatására 5390 koronát, az 1899. évben pedig 5450 koronát fordított. Az igazgatóságnak évi jelentését a jelenlevők általánosan helyesléssel tudomásul vették és az elnök, igazgatóság, testületi ügyész és titkár iránt elismerésüknek adtak kifejezést. A közgyűlés további folyamán egyhangulag megállapította a zárszámadásokat, melyek szerint a testület vagyona az 1899. év végén 1.092,045 kor. 20 fillért tett ki, míg a bevételek 44,832 kor. 80 fillérre s ezzel szemben a kiadások 45,198 kor. 64 fillérre rugtak. A közgyűlés ugy az igazgatóságnak, mint a felügyelő bizottságnak megadta a fölmentvényt. Ezzel kapcsolatban az elnök megállapította, hogy a tavalyi kiadások összegéből 17,250 kor. szakoktatásra 5450 kor. segélyezésre fordított.

Végül megállapították a jövő évi költségvetést s az igazgatóságba nehaj Luczenbacher Pál helyébe Heinrich Ferencet, a felügyelő bizottságba Romeiser Bélát hívták meg.

Három millió koronás kölcsön. Bécs-Ujhelyből jelentik: A községtanács elhatározta, hogy az alsó-ausztriai tartományi jelzálog-ntézetnél három millió korona kölcsönt vesz föl a következő építkezésekre; lovassági kaszárnyára 700.000 koronát, csapatkórházra 400.000 koronát, vízvezetékre 600.000 koronát, egy kettős népiskolára a józsefvárosban, 160.000 koronát, a vágóhidra (hátralékos építési költségek) 640.000 koronát, továbbá a helybeli gázmű megszerzésére 500.000 koronát. u

A hirdetési bélyeg eltörlése. A magyar ipar és kereskedelem legközelebb nagy nyügtől fog megszabadulni; Lukács László pénzügyminiszter ma nyújtotta be a képviselőháznak a hirdetési bélyeg eltörléséről szóló javaslatot. Ez a bélyeg anomália volt, melyet már mindenütt — még Ausztriában is — régen eltörlöttek. Nálunk maradt meg legtovább, noha az államnak alig jövedelmezett valamint és csak szekutara volt a hirdetőknak és lapvállalatoknak egyaránt. Legfőbb ideje volt ezt a terhet levenni a hirdető

közönség vállairól. Azt hisszük, hogy senki sem fogja a hirdetési bélyeget siratni. A javaslat különben így szól:

Törvényjavaslat a naplárak, hirdetmények, hírlapi beiktatások, külföldi hírlapok és időszaki lapok bélyegkötelezettségének megszüntetéséről. 1. §. A naptárak bélyegkötelezettsége 1900. évi december hó 31-ikén, a hirdetmények, hírlapi beiktatások, külföldi hírlapok és külföldi időszaki lapok bélyegkötelezettsége ellenben 1900. évi június hó 30-án megszűnik; az ezen időpontokig bezárólag esedékessé váló ilyenmű bélyegilleték azonban szabályszerűen lerovandó s el nem engedhető 2. §. Az 1900. évre szóló el nem kelt bélyegzett naplárak után lerótt bélyegilleték, a mennyiben a naptárakat a kiadó az illetékes pénzügyi hivatalhoz 1900. évi decz. hó 1-éig beszolgáltatja, s a mennyiben azokon a használatnak semmi nyoma nem látható, készpénzben visszatérítendő. Más jogcímen az 1900. évre szóló naptárak után lerótt bélyegilleték sem részben, sem egészen vissza nem téríthető. Az 1901. évre szóló naptárak már az 1900. évi folyamata alatt bélyegtelenül kiadhatók és áruba bocsáthatók. 3. §. Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminiszter bízatik meg.

A tőzsdetanácsosok megerősítése. Hegedűs Sándor kereskedelmiügyi miniszter a tőzsdetanács elnökségéhez intézett leiratában megválasztott tőzsdetanácsosokat állásukban megerősítette. A tanács ennek következtében Beimel Jakab elnökléte alatt alakuló ülést hívott egybe, amelyen az elnökség eddigi tagjai, még pedig báró Kochmeister Frigyes elnök, Kornfeld Zsigmond és Beimel Jakab elnökök egyhangulag választattak meg újra. Az ülés vége fele báró Kochmeister Frigyes írásbelileg értesítette a tanácsot, hogy az elnök állást többé el nem fogadhatja. A tanács erre elhatározta, hogy testületileg tisztileg báró Kochmeisternél oly célból, hogy őt elhatározásának megváltoztatására bírja.

A betegsegélyző pénztárak államosítása. Hegedűs Sándor kereskedelmiügyi miniszter a hivatalba lépésének első perczétől fogva legelőkelőbb érdeklődéssel kísérte a betegpénztárak működését és a szerzett tapasztalatok alapján a pénztárak államosításával meg fogja valósítani elődjét. nehaj Baross Gábor egyik nagyfontosságú reformjának tervét. A betegsegélyző pénztárak e len ug azis évek óta állandó a panasza. A „Kell. Ért.” teljesen megbízható forrásból jelenti, hogy Hegedűs Sándor kereskedelmiügyi miniszter a betegpénztárak államosítását feltétlenül szükségesnek tartja. Ez okból az országos Ipar-tanács május havában megtartandó ülésének napirendjére tűzött tárgysorozatának egyik legfontosabb pontját épp a betegpénztárak államosítása fogja képezni. A miniszter azonban ezenkívül az érdeklét körök és testületek véleményének meghallgatása végett szaktanácskozományt is fog egybehívni.

Felsőbb kereskedelmi oktatás. Majna-Frankfurt városa egy ottani kultúregyesülettel szerződést kötött, melynel fogva a város és az egyesület évenként 30—30,000 márkát ajánlanak fel egy kereskedelem-tudományi akadémia céljaira. Az ügyet a kereskedelmi kamara és a polYTECHNIKAI egyesület is segélyezik 5—5000 márkával. A berendezési költségeket 15,000 márká erejéig ugyancsak a város és a kultúregyesület fedeznek. Az intézet, mely 1901. április 1-én lépne életbe, a szociális és kereskedelmi tudományokat a gyakorlat szempontjából művelni, felsőbb állami és községi tisztviselőknak, bíráknak, ügyészeknek alkalmat nyújtana közigazgatási ismeretkörüket tudományos alapon fejleszteni; továbbá az ipar és a kereskedelem terén vezető állásokban működő egyéneket, a tanáro-

kat és tanítókat beavatná a szociális, kereskedelmi és államtudományokba.

Villamos vasut a ferencvárosi pályaudvarhoz. A városi villamos vasutársaság tudvalevőleg ferenc-körtüli vágányából kiágazólag a Mester-utczán át új villamos vonalat fog építeni a magyar államvasutak ferencvárosi pályaudvaráig. A kereskedelmiügyi mini ter most értesíti a fővárost, hogy a vonal engedélyezése tárgyában április hó 28-án a nevezett miniszteriumban értekezlet lesz és felhívja a fővárost, hogy erre szintén küldjön ki képviselőket. Az engedélyezési kérvényhez csatolt költésgyelési tervezet szerint az említtet vonal összes költsége 553 929 korona 04 fillért tenne meg ki.

(Az Első leányházassítási egylet m. s.) márc. hó 25-én tartotta Schwarz Armin elnökléte alatt számos tag jelenlétében XXXVII-ik rendes közgyűlést. Az évi jelentésből kivesszük, hogy az 1899. kezelési év kedvező és eredménydus volt amennyiben 14271 jutalékrész lett ugyan bizony mely ket utve a múlt év általános rossz gazdasági viszonyait kielégítő ek mondható. A b lepett tagok, valamint a leírt kedvezményezettek tulajdoni számban a legfitalabb kor osztályokhoz tartoznak. Bizonyítja ez, hogy az intézet az új beiratkozásokkal fiatal, élet erős elemet nyert. Az 1899. év bevétele 203045 k. 96 fillérről mindössze 226000 k. 78 fillérre emelkedett. Az alapszabályszerű javadalmazásoknak eleget tevő a ná-jutalék felemelési alaphoz 82642 k., a külön tartalékokhoz 33066 k. 80 fill és a hivatalnokai nyugdíjalaphoz 4000 korona utalattal. A mérlegösszege 5824869 k. 20 fill. az 1610943 k. 82 fill. tartalékotételeben, 1792811 k. el-örendő záloglevelekben; továbbá két intézeti házában, melyek 15114 k. 48 fill. leírása után 1496353 k. 78 fill. értékben vannak felveve, végre saját költségekre adott kölcsönök n. kint levő díjkövetelésekben és pénzkezeletben nyeri fedezete. A közgyűlés az évi jelentést és merleget tetszéssel tudomásul vette és a felügyelő-bizottság indítványához képest az igaz. atóságnak a f lumenyent megadta. A j gyűlést követően a bizottság elnöke Steiner Ferenc és Rátay karoly urak bizáltak meg. Miután még Kri-zinkovich Béla főmérnök szövetségi tag indítványra, hogy az igazgatóságok, különösen n Schwarz Armin elnöknek, a felügyelő bizottságnak jegyzőkönyvileg közönet és elismerés szavazatát egyhangulag elfogadták, követelték az új választás. Az igazgatóságba Schwarz Armin, Kohn Karoly, Dr. Wittmann Mor, Dr. Reich József, Eisler József, Herzfeld Zsigmond, Tsuk Sándor és Kohn Arnold hat évi időtartamra közfelkiáltással újból választottak. A felügyelő bizottságba szinten közfelkiáltással Dr. Alexander Berná, Dr. Simonyi Zsigmond, Héger József, Wertheimer Albert, Weil Dávid I. és Seifensieder József (új) egy évi időtartamra lettek megválasztva. A közgyűlés kívánságának megfelelően az elnök ajánlatára a visszalépett választmányi tagok ismét s Dietz Mik-a Lechnit János, Leichter Benő, Puzsinsky József és Steiner Armin mint új tagok választattak meg.

Tisztelt előfizetőinknek.

Mult számmal jár le mindazon tisztelt olvasóink előfizetése, kik mult év októberében fizettek elő. Felkérjük tehát azokat, kiknek előfizetésük már lejárt, hogy előfizetésüket postafordultával megújítani sziveskedjenek, hogy a lapok szétküldése fennakadás nélkül történhessen.

Az előfizetés ápril. 1-től szeptember végeig

5 korona

mely összege: postautalványon kérjük beküldeni a

„Dohányárosok Közlönye“

kiadóhivatalának,

Budapest, VI., Nagy-János-utca 1/B

Seg-dszerkesztő: Heltal Nándor.

Első (s. és kir. szab. eredetű) szelmezi pi-ja, -tajtékplpa- és -plaszár-gyár -üzerő-berendezéssel.

TAKÁCS EDE

Zólyom-Selmezi mellett

Alapítotott 1838-ban.

Ajánlja a legjobb hírnevek örvendő és katonai név-egre nevére paratlan valódi selmezi azympipait, tajték-pipait, pi-azárkait és szí arszpikait, minden kivételben, a legolcsóbb árak mellett

Képes Árjegyzékek bérmentes visszaküld s eseten kívánatra hermentes küldnek

Eggedüli hírneves jó gyártmány.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Waaren-Vorräthe. — Vermischtes. — Annoncen

Waaren-Vorräthe.

Eigentlich müsste das Kapitel über die Vorräthe der Waaren schon dort beginnen, von wo aus sie den Weg zu den Verschleissern machen, um von diesen in die Hände der Konsumenten zu gelangen. Ist es doch von Seite der Fabrikation ein Hauptfehler, wenn diese die Zigarren nicht in einem halbwegs rauchbaren Zustande verausgabt, zumal sie es nicht zu berechnen vermag, wieviel Zeit zwischen Erzeugung und Verbrauch in Anwendung gebracht werden wird.

Gleichwohl liegen die Verhältnisse bei einer Grossindustrie, wie es ein Tabakmonopol ist, ganz anders, als bei Privaten, deren Erzeugnisse in Hinsicht des Quantum natürlich nicht zu vergleichen sind mit denen eines staatlichen Betriebs. Denn wenn das letztere seine Vorräthe nach Massgabe des Konsums stets auf Lager halten wollte, so müssten die Zinsen des hiezu erforderlichen Kapitals einen sehr we entlichen Theil des Ertragnisses für sich in Anspruch nehmen.

Immerhin jedoch krankt die Fabrikation, das heisst die Güte des Fabrikates an dem Umstande, wonach die Vorräthe stets viel zu wenig sind, als dass man das Produkt in vollständig reifen Zustände geliefert erhielte. Die Konsequenz, die sich hieraus ergibt, ist leicht zu errathen. Der Konsument tadelt das Produkt, ob es just gut oder schlecht ist, er behauptet, dass da und dort die Zigarren besser wären, er wechselt die Sorten, lässt häufig seinen Bedarf aus Oesterreich kommen und schwört hoch und theuer darauf, dass die oesterreichischen Zigarren weit besser sind. All diese Rekriminationen und Behauptungen entbehren jedoch jeder Grundlage und doch hat der Raucher recht. Wie das kommt? Nun, weil er in den Verschleiss und Fabrikationsverhältnissen nicht eingeweiht ist, weil dies übrigens auch nicht seine Sache ist. Er verlangt die Zigarre, die er jeweilig raucht und wenn sie ihm aus welchem Grunde immer nicht entspricht, so ist sein Urtheil fertig. Die Zigarre ist schlecht, sagt er, selbst in dem Falle, wenn zu derselben das beste Material verwendet wird.

Mit diesen Thatsachen müsste jedoch, unseres Erachtens nach, die kön. ung. Tabak-Regie rechnen. Ist sie auch ausser Stande, die Zigarren in vollständig rauchreifer Weise zu liefern, so müsste sie ihren Einfluss dahin geltend machen, dass ihr Produkt von dem Augenblicke an, wo dieses das Thor der Fabrik verlässt, die nothwendige Behandlung insolange erfahre, bis dieses in die Hände des Rauchers gelangt. Freilich, auch hier verlangen wir von der kön. ung. Tabak-Regie Unmögliches. Unmögliches, weil ihr jede Einflussnahme auf das fernere Schicksal des Produktes nicht zusteht, weil sie kein Recht besitzt, sich in derlei Dinge zu mischen. Und das

ist eben so traurig, wie absurd. Und das Produkt, welches sie liefert, kann daher auch nicht besser werden, als es ist, insolange dieser Zustand dauert. Und Raucher werden auch die Zigarren mit Recht bekritteln, insolange diese Wirthschaft dauert, denn wer ist dermalen berufen, sich darum zu kümmern? Wir kennen dieses Forum nicht. Trotzdem ist es, wie gesagt, Sache der kön. ung. Tabak-Regie, dem Minister diese Umstände nahe zu legen. Sie selber trägt alle Verantwortung für ihr Produkt dem Staatsschatze, der Regierung, dem Publikum gegenüber. Sie hat daher das Recht und die Pflicht zu verlangen, dass man ihr den Einfluss auf das Produkt in allen Stadien, in denen es sich befindet, belässt, wie sie auch die Pflicht hat dafür zu sorgen, dass das Fabrikat, wenn schon nicht besser, doch nicht schlechter gemacht wird durch die unrichtige Manipulation. Denn auch das kommt vor. Es ereignet sich nicht selten, dass Zigarren und Tabake den Unbilden des Wetters ausgesetzt werden und hernach in Lokalitäten untergebracht werden, welche die Tabake verderben, zumal es nicht Heikleres gibt, als den Tabak.

Dermalen gibt es keine Befehlshaber, die solche Verfügungen schaffen würden, wonach sich die manipulirenden Beamten zu richten haben. Oder ja? Nun, dann werden diese Befehle sehr gering beachtet und keineswegs genau befolgt.

Für den Verschleisser, für ihn, der in erster Reihe dazu berufen ist, dem Raucher, seiner Kunde etwas Brauchbares zu liefern, für dem Verschleisser erwächst daher die Pflicht, dass er ein genaues Augenmerk halte auf alles, was das Fabrikat, welches er liefert, betrifft. Vor allem würden wir den Grosstrafikanten rathen, dass sie nicht nur bei dem Erhalte unbrauchbarer Waaren, dieselben, so wie es eine Verordnung vorschreibt, refusiren und den Umtausch in jenem Tabak-Magazine verlangen, aus welchem die Waare stammt, sondern wir würden ausserdem anrathen, dass sie sich von Zeit zu Zeit mit jenen Beschwerden, welche zu verzeichnen sind, an die Direktion der kön. ung. Tabak-Regie wenden mögen. Auf Grund dieser Beschwerden wird es der kön. ung. Tabak-Regie leicht werden, dieselben, wenn auch auf indirektem Wege, abzuheben, was keineswegs der Fall sein kann, wenn sich die Grosstrafikanten, an die Finanz-Direktion oder dem Finanz-Kommissariate wenden. Wir glauben nicht fehl zu gehen, wenn wir annehmen, dass diese Art der versuchten Abhife der Tabak-Direktion nur angenehm sein kann, nachdem diese ein bedeutendes Interesse daran hat, dass ihr Produkt im Publikum jene Anerkennung finde, welche nothwendig ist, um das Tabak-Monopol zu heben.

Ueber die Waarenvorräthe zu sprechen ist, wir bekennen es offen, bei den Zu-

ständen, wie sie bei uns herrschen, eine sehr unerquickliche Sache. Das Ministerium, wie auch die Finanz-Direktionen dürften bei Ertheilung von Lizenzen wahrscheinlich gar nicht daran denken, dass es den Verschleissern zur Unmöglichkeit gemacht wird, grosse Vorräthe auf Lager zu halten, wenn fortwährend neue Trafiken errichtet werden. Fasst könnte man daran verzweifeln, dass es jemals besser wird, wenn man die Strassen auf und nieder geht und jede paar Schritte eine Trafik vorfindet. Wer soll da ein Geschäft erzielen, oder wen sollte es sich lohnen, dass er sich Vorräthe anschafft, Vorräthe, die doch nur einen richtigen Zweck haben, wenn das Geschäft florirt. Jawohl, die Verschlechterung des Produktes hängt mit der Massenertheilung von Trafik-Lizenzen eng zusammen und das beste Material und die besten Fabriken vermögen daran nichts zu ändern. Es muss eben, wie wir schon oft gesagt, das Verschleiss-System einer gründlichen Aenderung unterzogen werden, es müssen Tabak- und Zigarren-Verschleisslokale geschaffen werden, aber keine Lokale, wo man zur Noth einige Zigarren erhält.

Es ist traurig, aber gesagt muss es gleichwohl werden, dass unter den 900 Trafikanten der Hauptstadt kaum 100 in der Lage sind, eine anständige rauchbare Zigarre liefern zu können. Mangel an Vorrath trägt Schuld daran. Ach, wenn auch nur schon einmal ein Mangel an Trafiken eintreten würde.

Vermischtes.

Schlechter Tabak. Von vielen Seiten erhalten wir Klagen darüber, dass der Pursicsaner türk. Tabak à 100 Gramm in einem ganz zerbröckelten Zustande geliefert wird, so, dass der Konsument mehr Staub als Tabak vorfindet. Wir machen die k. u. Tabak-Regie auf diesem Mangel aufmerksam, umso mehr, als es sich hier um eine sonst sehr beliebte Sorte handelt.

Auch ein Abonnent. Wir erhielten dieser Tage folgendes Schreiben von Seite eines Grosstrafikanten in der Provinz: „Geehrte Administration der „Dohányárusok Közlönye!“ Ihr geschätztes Schreiben, worin Sie mich auffordern, Ihnen die Abonnementsgebühr von 30 Kronen für drei Jahre umgehend einzusenden, habe ich erhalten. Es ist wahr, ich bin Ihnen diesen Betrag, nachdem ich drei Jahre hindurch das Blatt bezogen habe, auch schuldig und werde ich Ihnen auch die Summe in einigen Tagen einsenden. Sehr bedauern aber muss ich, dass Sie mich hiezu auffordern, oder brauchen Sie vielleicht das Geld gar so nothwendig? Achtungsvoll.“

Dieses Schreiben bedarf keines Kommentars, doch können wir uns nicht enthalten zu bemerken, dass in unserer Abonnenten-Liste kein einziger Kleintrafikant verzeichnet steht, der einen Heller schuldig wäre, nun und das sind doch bekanntlich auch nicht die reichsten Leute.

Hunnia-Zigarretten. Diese Zigarettenart ist auf dem Aussterbeetat gesetzt, nachdem trotz der Güte des hiezu verwendeten Materials, die Zigaretten nicht gekauft werden. Das „Warum“, ist leicht zu errathen und wir weisen wir auf unsere, gleich nach dem Erscheinen dieser Sorte abgegebenen Meinungsäußerung, welche lautete, dass es Schade war die Zigarretten in den Verkehr zu bringen. Den Grund hiefür glaubten wir damals auch genügend motivirt zu haben. Man machte Wochen lang in den Zeitungen für die neue Sorte Propaganda, derart, dass die Raucherwelt dieselbe in den Trafiken stürmisch begehrte und als der Erscheinungstermin herangerückt war, da war der Vorrath dieser Zigarretten ein solch geringer, dass er kaum für einige Minuten genügt hatte. Die Thatsachen, die hernach folgten, sind bekannt.

Die Verschleisser, welche sich nicht zu helfen wussten, brachten an ihren Gewölbhüren Tafeln an mit der Aufschrift: *Hunnia nines!*

Das Publikum ärgerte sich eine Weile, dann lachte es, später verlangt es die Hunnia überhaupt nicht mehr, was zur Folge hatte, dass die Verschleisser sie auch nicht ausfassten. Wir finden diese Erscheinung als ganz natürlich. Es geht eben nicht gut an, einen Artikel einzuführen, den man erst anzufertigen beabsichtigt. Der Raucher steht ja nicht unter der Subordination des Finanzministeriums und lässt er sich nicht dazu kommandiren, das zu rauchen, was jeweilig da ist. Für die Hunnia-Zigarretten ist die Zeit vorüber, diese Sorte wird kaum jemals wieder einen Konsum erzielen. Am besten wäre es daher sie ausser Verkehr zu setzen und eine ähnliche Sorte anzufertigen. Allerdings müsste in diesem Falle, wie auch in Zukunft in jedem anderen Falle, es vermieden werden, dass man eine Sorte einführt, ohne für einen genügenden Vorrath zu sorgen.

An unsere p. t. Abonnenten!

Mit voriger Nummer endete das Abonnement für jene unserer geschätzten Leser, welche am 1. Oktober abonniert haben. Wir ersuchen daher all jene, deren Abonnement mit voriger Nummer zu Ende ging, um gefällige postwendende Erneuerung desselben, damit in dem Versandt des Blattes keine Störung eintritt. Das Abonnement pro 1. April bis Ende September beträgt

5 Kronen

welchen Betrag wir mittelst Postanweisung zu senden bitten an:

die Administration
der

„Dohányárusok Közlönye“
Budapest, VI., Nagy-János-utca 1/B.

Hilfsredakteur: Ferdinand Helta I.

Nagy- és kistőzsdék figyelmébe!

POJATZI FL. ÉS TÁRSA

cs. kir. szabadalmazott gyufanemü gyárai DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett) ajánlják legjobb minőségűeknek elismert gyufa-gyártmányaikat és pedig úgy **kénes-**, mint különösen **szalon-gyufáikat**.

E gyufa-gyártmányok Magyarországon nagy kedveltségnek és rendkívüli keresletnek örvendenek, főleg a

*Millennium-gyufa,
Magyar korona-svédgyufa,
Magyar honvéd-szobor-gyufa,
Krokodil-gyufa és
Magyar Imperial-gyufa* elegáns kerék dobozokba csomagolva, melyek kiváló magyar állam-

férfiak arcképeivel díszítvék.

Rips-gyufa dobozokban és csomagokban kapható.

Kérjük szíves rendeléseiket közvetlenül **Deutsch-Landsbergbe** intézni. A legolcsóbb ártételeket tartalmazó árjegyzékünkkel szívesen szolgálunk. — **Budapest és közvetlen környéke részére VII., Rombach-utca 8. sz. alatt van raktárunk.**

POJATZI FL. és TÁRSA cs. k. szabadalmazott gyufanemü gyára
DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett).

„LE GRIFFON“

„LE SUBLIME“

anerkannt bestes und feinstes echt französische

ZIGARETTENPAPIER.

Unentbehrlicher Artikel in den k. u. Tabak-Gross- und Kleintrafiken!

LOHNENDER VERSCHLEISS,
weil von Jedermann verlangt.

GENERAL-DEPOT:

GOLDZIEHER GÉZA

Budapest, V., Sas-utca 29. szám.